

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **V. S.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2017, č. j. 4 Az 2/2016 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 13. 12. 2017, č. j. 4 Az 2/2016 - 22.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel je názoru, že mu měl být udělen humanitární azyl, resp. doplňková ochrana. K tomu poukázal na to, že na území České republiky žije od roku 1998, má zde ženu a syna. Dále poukázal na situaci na Ukrajině. Stěžovatel rovněž obecně namítal, že žalovaný porušil právní předpisy, zásady správního řízení, nezjistil skutečný stav věci a zatížil rozhodnutí nepřezkoumatelností. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti neshledal kasační námitky důvodné. Navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, popř. zamítnout.

V.

[5] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Přesahem vlastních zájmů, který ve věcech azylu jediné vede k meritornímu projednání kasační stížnosti, je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je, kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce, pro Nejvyšší správní soud také nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. O přijatelnou kasační stížnost se tak prakticky může jednat v případě, že se kasační stížnost týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu nebo byly řešeny rozdílně. Přijatelná může být kasační stížnost také tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O takové pochybení se může jednat především tehdy, nerespektoval-li krajský soud ustálenou judikaturu, a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. K tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006 - 59, ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 Azs 11/2013 - 18, ze dne 19. 6. 2013, č. j. 7 Azs 13/2014 - 52, a ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 2, všechny přístupné na www.nssoud.cz.

[6] Lze tedy shrnout, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou v judikatuře řešeny rozdílně; (3) bude třeba učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[7] V dané věci nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž tak Nejvyšší správní soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se také nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatelky. Městský soud posoudil věc v souladu s konstantní judikaturou, od které neshledal Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit.

[8] Udělením humanitárního azylu pro stěžovatelem uváděné důvody se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozhodnutí (rozhodnutí ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 28. 8. 2013, č. j. 3 Azs 14/2013 - 16, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69, ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004 - 60, ze dne 21. 1. 2004, č. j. 4 Azs 47/2003 - 52, ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 Azs 194/2016 - 46, ze dne 28. 4. 2011, č. j. 1 Azs 5/2011 - 36, ze dne

pokračování

19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 175/2016, ze dne 6. 11. 2017, č. j. 7 Azs 302/2017 - 26 atp.). Stran doplňkové ochrany lze rovněž odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozhodnutí ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 463/2004 - 43, ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 Azs 31/2010 - 69, ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 - 82, ze dne 21. 5. 2008, č. j. 2 Azs 48/2007 - 71, ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 70, ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68 atp.

[9] Stěžovatel dále poukazoval na nedostatečně zjištěný skutkový stav v řízení před žalovaným a porušení právních předpisů a zásad správního řízení. Těmito otázkami se opakovaně zabývala judikatura zdejšího soudu, srov. např. rozhodnutí ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 48, ze dne 17. 6. 2004, č. j. 3 Azs 23/2004 - 63, ze dne 25. 10. 2004, č. j. 5 Azs 162/2004 - 42, ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57, ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Azs 45/2008 - 67, ze dne 27. 1. 2009, č. j. 2 Azs 91/2008 - 66. Nutno dodat, že stěžovatel nekonkretizoval, které konkrétní předpisy, či zásady měl žalovaný porušit, resp. v jakém ohledu byl nedostatečně a nesprávně zjištěn skutkový stav věci. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 15. 10. 2013, č. j. 2 Azs 13/2013 - 16, „*Pokud jde o zcela obecné námitky, že žalovaný porušil určitá ustanovení správního řádu, která stěžovatel ve své kasační stížnosti nepřímou citoval bez uvedení konkrétních okolností, za kterých mělo k tvrzenému porušení dojít, zdejší soud se jimi s ohledem na jejich nekonkrétnost nemohl zabývat, neboť je nelze považovat za řádně uplatněné kasační důvody (§ 106 odst. 1 s. ř. s.).*“ I nepřezkoumatelností správních rozhodnutí se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval (srov. rozsudky ze dne 11. 11. 2003, č. j. 5 Azs 15/2003 - 60, publ. pod č. 176/2004 Sb. NSS, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 Azs 51/2007 - 84 atp.).

[10] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu